Colpistes i clavegueres de l'Estat.

Opinió | 27-11-2012 | 08:52

L'extinent coronel de la Guàrdia Civil, el colpista Antonio Tejero, ha presentat una denúncia contra el president català, Artur Mas, per "provocació, conspiració i proposició per a la sedició". Aquest colpista que va estar a punt de provocar una massacre a l'Estat espanyol que hagués pogut tenir l'envergadura d'una segona Guerra Civil, perquè es va voler carregar l'ordre legalment establert, tal com va fer Franco amb el seu cop d'estat contra la República, exactament igual. Aquest colpista, ara, acusa el President de la Generalitat de ser el responsable de tots els mals d'Espanya. I encara ningú del PP ni del Govern estatal no l'ha desautoritzat, ni ha fet cap referència al respecte.

Aquest nefast personatge, un cop fora de la presó del Castell de Figueres, va usar la via de l'estat de dret per intentar eliminar novament aquest estat de dret, ja que va tenir els bemolls de presentar-se a unes eleccions en les quals segurament el devien votar la seva dona, els seus amics i pocs més. Aquest perill social, que va estar condemnat a molts anys de presó i en va complir bastants menys, ara acusa la democràcia i els seus líders dels pecats que va cometre ell en atemptar contra tota aquesta democràcia i contra els ciutadans per la força de les armes, tal com han fet tradicionalment els militars a l'Estat espanyol al llarg de la història. Penós, lamentable i patètic.

Més lamentable és, però, que hi hagi gent que es fa dir intel?lectual i que surt a signar manifestos contra tot un poble, que això ho consideri normal i no en digui ni un borrall. I que ni es plantegi que la guerra bruta de l'Estat contra les persones té connotacions d'involució i de feixisme. També hi incloc gent de totes les condicions i nivells socials, que es vanta de demòcrata, i que al damunt crida contra l'agreujat i l'acusa de tota mena de delictes i malifetes amb ànims de lapidació, tal com es va sentir a l'Hospitalet de Llobregat en un miting del PP no fa gaires dies: "a la cárcel, a la cárcel", cridava la claca allà present, davant els mitjos somriures de complicitat i malícia de les senyores Sainz de Santamaría, Llanos de Luna i Sánchez-Camacho que els havien arengat uns moments abans. I tot això en base a proves falses, inventades i elaborades per un càrtel mafiós que no es mereix ser anomenat mitjà de comunicació, sinó element de la desinformació de les clavegueres de l'Estat, l'únic objectiu del qual i dels seus titellaires és anar clarament contra la voluntat de tot un poble.

Difondre informació falsa sobre qui lidera l'esperit de la llibertat de Catalunya demostrat sobradamentel passat 11 de Setembre, i que s'ha posat al capdavant de les seves reivindicacions

per l'encàrrec d'aquest poble representat per l'ANC i altres entitats significatives, si més no hauria d'estar penat criminalment, inhabilitats els periodistes que han promogut la farsa sense cap mena de proves, i sancionat el seu editor.

Segurament aquesta situació rocambolesca, a la resta d'Europa, a la UE i al món civilitzat els deu semblar un circ d'allò més kafkià i grotesc. Perquè des de fora veuen un ministre d'Hisenda que en lloc de fer de ministre de tots fa insinuacions incomprensibles; un ministre de l'Interior que no té cap mena de capacitat d'autoritat en el principal cos policial espanyol, i que se li escapen les coses de les mans; un president del Govern estatal que fuig d'estudi i que només sap dir que "les seves responsabilitats són unes altres"; un fiscal general de l'Estat que es mostra en desacord amb la Fiscalia de Catalunya perquè obre investigacions sobre unes irregularitats més que provades, i ho fa públic; un PP que s'alia amb UPyD i impedeix que els ministres Fernández Díaz i Montoro compareixin al Congrés dels Diputats per donar explicacions abans del dia de les eleccions; una societat que un 23 de febrer va veure perillar la seva incipient democràcia per un feixista amb una gaveta al cap, disparant una pistola i amb els tancs al carrer contra la majoria del poble, i que, avui, quan aquest delinqüent vol invertir els papers i vol fer veure que el perill són els demòcrates, no bada boca mentre el criminal presenta una vergonyant denúncia contra la màxima instància catalana: el President de la Generalitat. Això, i no altra cosa, veuen els ulls de la resta del món.

Sense cap mena de dubte, una societat que tolera aquestes coses sense demanar dimissions, i fent cas de pamflets que ja tenen una més que consolidada trajectòria i historial en el groguisme (El Mundo encara assevera avui que els atemptats dels trens de Madrid van ser obra d'ETA), és una societat malalta i poc evolucionada de la qual Catalunya, i per no acabar igual, se n'ha d'allunyar com abans millor. Aquest Estat moribund i amb indicis de putrefacció força avançada en tots els aspectes, és un lloc incomplidor, poc seriós i poc democràtic, on la Castella sempre dominant es passa pel folre la plurinacionalitat, la pluriculturalitat i el plurilingüisme, conceptes que figuren en aquesta seva sacrosanta constitució, avui inamovible i intocable per als seus defensors a ultrança, molts dels quals paradoxalment no la van ni acceptar ni votar.

Posats a denunciar "provocació, conspiració i proposició per a la sedició", el colpista Tejero i altres de la seva mateixa corda, també ho haurien de fer contra una gran part dels actuals estats europeus, avui membres de ple dret de la UE. Estats que van quedar constituïts a partir de processos d'autodeterminació que comptaven amb o sense l'aprovació dels Estats dels quals es segregaven, com per exemple la República d'Irlanda, sense anar més lluny.

A Catalunya no li queda més que preparar-se pel futur imminent, fer-se forta amb una gran majoria sobiranista al Parlament, com més àmplia millor; crear les seves estructures d'Estat propi i avançar sense mirar enrere cap a aquest estatus fent cas omís de totes les conspiracions de tota mena. Cal ser conscients que aquests atacs només són el començament, ja que amb tota seguretat sorgiran noves denúncies, travetes i encara més maniobres brutes per part de l'Estat espanyol. A Catalunya li queda, però, la força de poble mil?lenari que ha demostrat tenir sempre sobradament. I també les instàncies supraestatals com ara la Cort Internacional de Justícia i el Tribunal Europeu de drets Humans, que en això dels colpistes, les maquinacions fosques i antidemocràtiques de la premsa groga, i les clavegueres dels estats, sempre s'hi han pronunciat en contra.

Fuente: GN
Autor: Santi Capellera i Rabassó